

УДК 331.5

Лук`яненко Н.Е.¹, Христиченко Г.В.²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-410 НУ «Запорізька політехніка»

ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

Проблематика безробіття в Україні є однією із важливих проблем держави. За час карантину кількість зареєстрованих в органах Державної служби зайнятості зросла на 27% – наразі офіційних безробітних налічується вже 500 тисяч осіб. Що ж стосується неофіційного безробіття – то кількість тих, хто втратив роботу, але з різних причин не став на біржу праці,

оцінюється до 3 млн осіб. І, швидше за все, цифри не остаточні. НБУ прогнозує, що рівень безробіття цього року буде вимірюватися двозначними «відсотками», чого в Україні не було з 2002 року.

Через карантин банкрутує багато фірм, які звільняють робітників. До них додалися і трудові мігранти, які повернулися в Україну, втративши роботу за кордоном.

Високий рівень безробіття призводить до спаду добробуту населення України, збільшує психологічне навантаження навіть на тих осіб, які мають роботу. Отже виникає ймовірність збільшення сімей з недостатніми доходами. Відповідно, чим нижчий рівень соціально-економічного розвитку країни, тим вищий рівень безробіття і навпаки.

Українське безробіття має свою специфіку, яка полягає в тому, що українська економіка значною мірою перебуває в тіні. І тому, за великим рахунком, важко говорити про реальні показники безробіття. Тому що, з одного боку, тіньова економіка - це акумулятор безробітних. Люди, не реєструючись і не сплачуючи податки, знаходять якісь варіанти зайнятості. Їх це цікавить з точки зору отримання доходу, а працедавців - з точки зору несплати податків, тобто економії безпосередньо на робочій силі.

Тому проведення довгострокової і серйозної політики наражається перш за все на дефіцит інформації. Ясно, що одне із перших завдань - розібратися, що таке безробіття в Україні, скільки його і яка його структура, які безпосередньо тренди, враховуючи тіньову і офіційну зайнятість.

Що стосується інструментів подолання безробіття, можна розділити їх на дві великі групи: інструменти, пов'язані з розвитком економіки та заходи, які треба вживати безпосередньо в умовах кризи.

Для того, щоб вирішувати питання безробіття в коротко-, середньо- і довгостроковій перспективі, потребує реформування Служба зайнятості населення, вирішення питань, пов'язаних із професійною орієнтацією людей і надання інформації. Тому що сьогодні, щоб влаштуватися на роботу, потрібно мати інформацію, яку можна збирати в інтернеті. Тут велику роль має відігравати держава.

Для вирішення проблеми поточного безробіття, держава може організовувати громадські роботи. Програма широкого залучення безробітних до роботи на об'єктах «Великого будівництва» дещо знизить критичну масу таких людей.

Державі слід дати можливість бізнесу працювати, винаймати нових працівників. Особливо на тлі коронавірусу, дуже актуальною стає фінансова підтримка бізнесу державою. Наприклад, наші європейські і американські партнери багато роблять, щоб максимально спростити доступ бізнесу до фінансових ресурсів, дешевих кредитів. Доцільним було би зробити грошову емісію, бо економіка потребує коштів для того, щоб вони пішли у сектор

інфраструктурних проєктів, сектор публічних фінансів і державних закупівель. Таким чином держава може стимулювати попит.

Якщо держава не зробить певні кроки у цих напрямках, подальше стрімке зростання безробіття і, відповідно, збідніння населення загрожує значними соціальними потрясіннями.